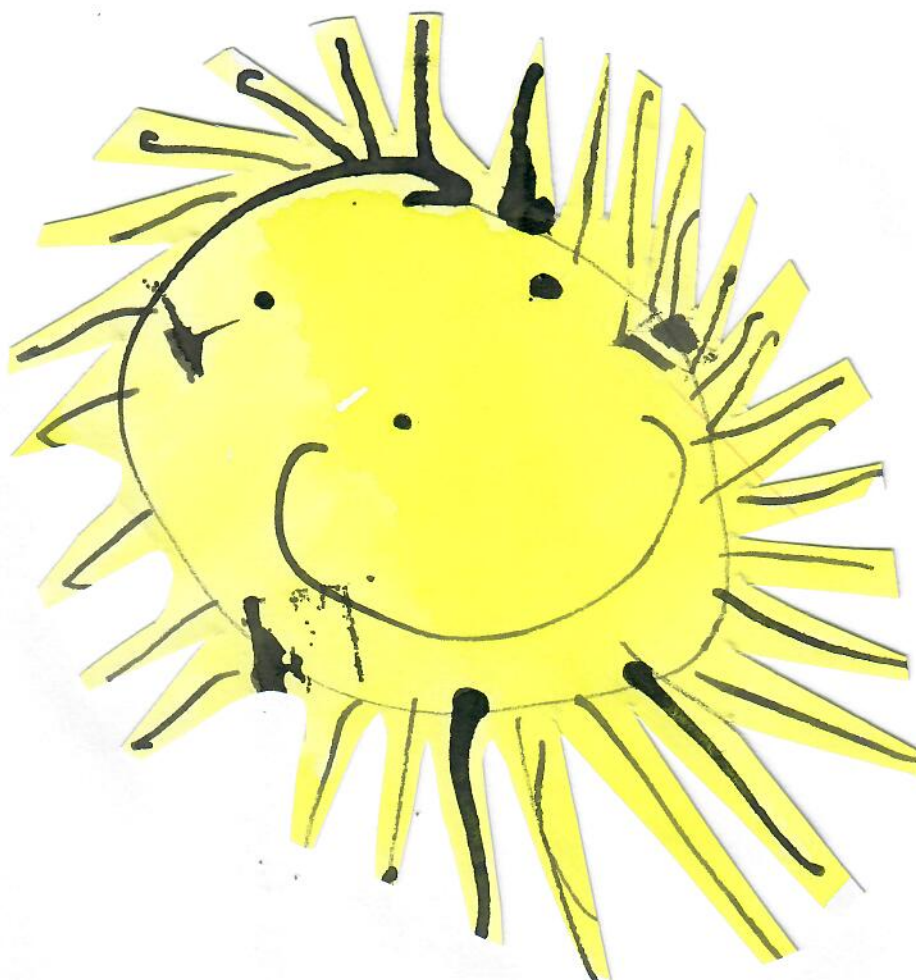

Mateřská škola Borovy

SLUNÍČKO V NAŠÍ ŠKOLCE

**č. 18
2019/2020**

***„Když dobře vychováme děti,
musíme se smířit s tím,
že se bez nás obejdou.“***

Věnováno všem dětem, rodičům
a také těm, kteří pomáhají naší mateřské škole....

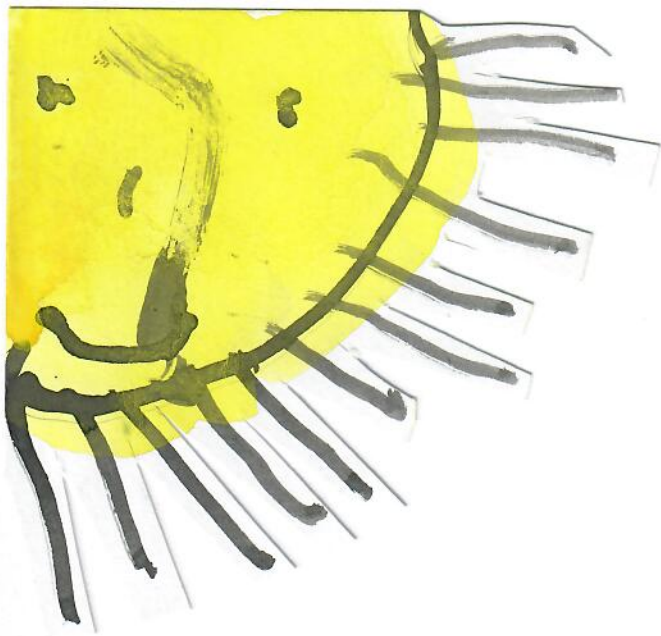

Zpracovala: Zuzana Mastná, Bc. Klára Kořínková, Blanka Peclová

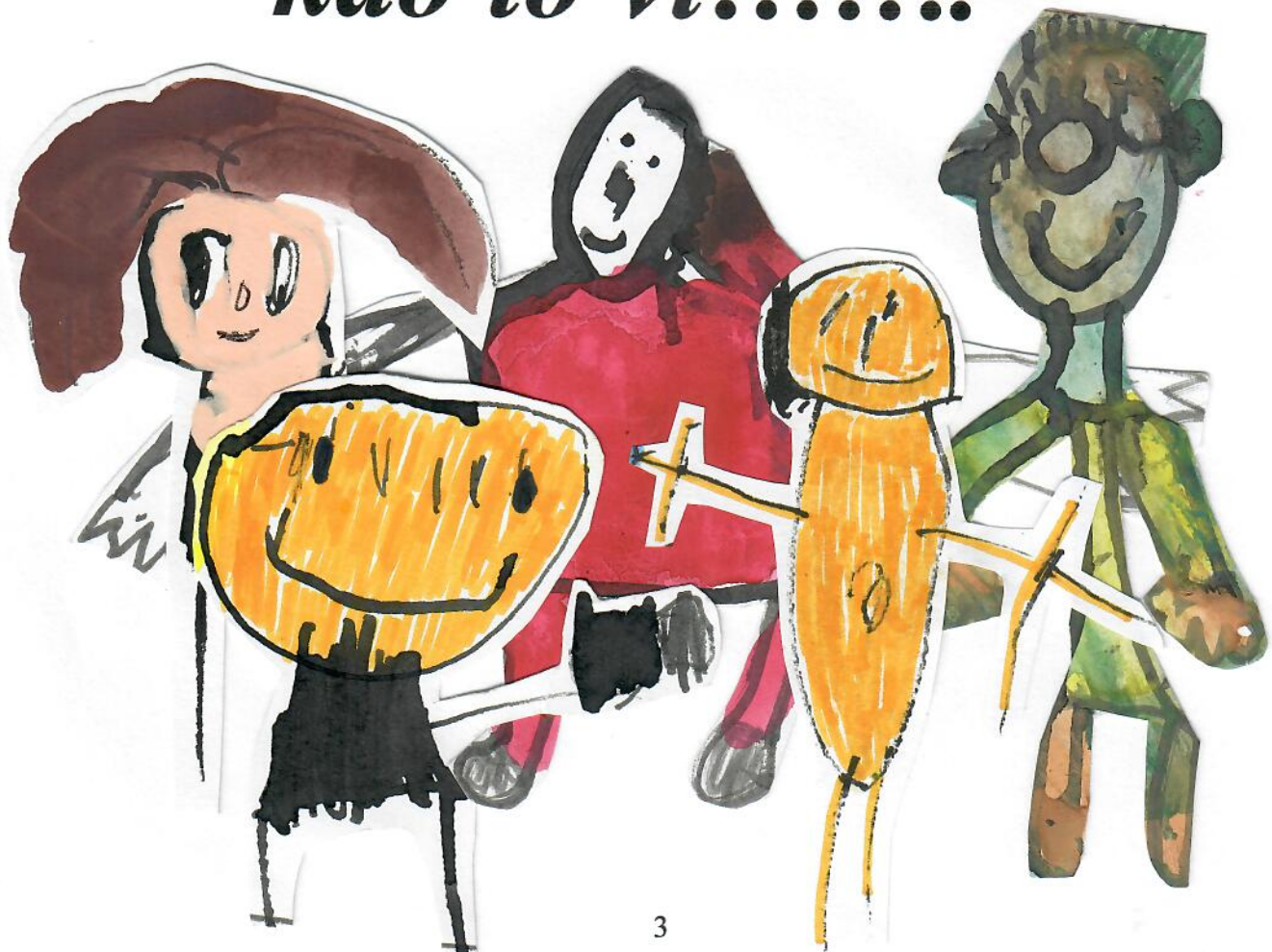
Ilustrace dětí mateřské školy,
fotodokumentace a materiály mateřské školy, internet

Mateřská škola Borovy dne 22. června 2020

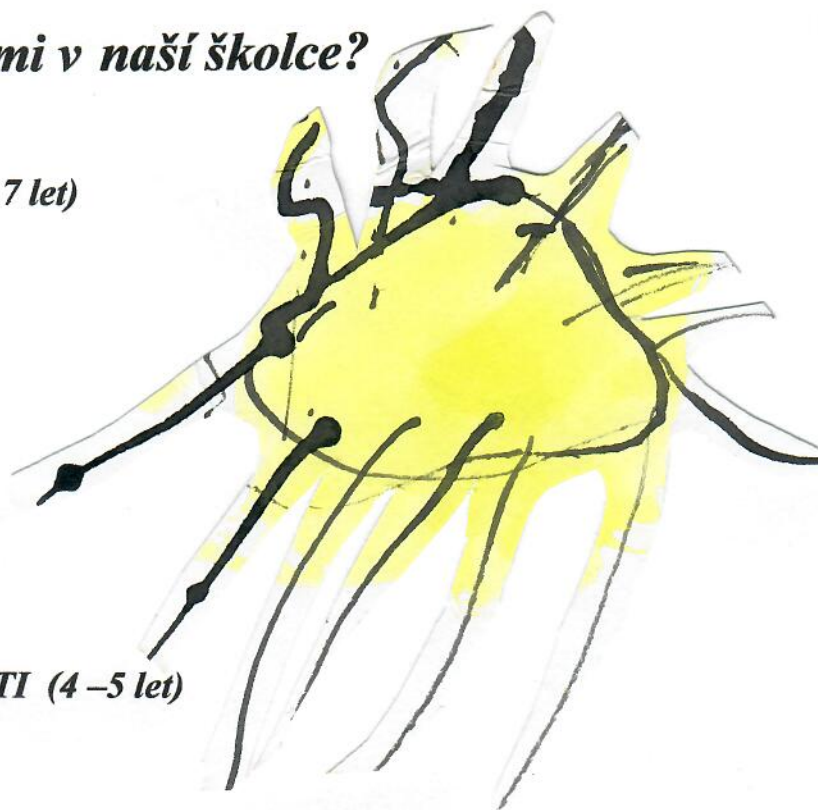
*„Kam jsme došli,
kdo to ví.....“*

Kdo je s námi v naší školce?

I. SKUPINA - PŘEDŠKOLÁCI (5 - 7 let)

1. Dominiček Hána
2. Honzík Bešta
3. Vašík Brand
4. Mikolášek Bezděk
5. Filípek Klenc
6. Michálek Toman
7. Monička Hrkalíková
8. Ládík Lehocký
9. Valentýnka Štichová

II. SKUPINA - PROSTŘEDNÍ DĚTI (4 - 5 let)

10. Anička Písařová
11. Vašík Kubík
12. Toník Kurc
13. Daník Lohr
14. Vojtík Brand
15. Tomášek Kadlec

III. SKUPINA - NEJMENŠÍ DĚTI (2 - 3 roky)

16. Emmička Herink
17. Sabinka Sedláčková
18. Petřík Červenka
19. Nikýsek Štich
20. Matoušek Ježek
21. Maxík Máj
22. Eliška Janošíková
23. Románek Štengl
24. Hyneček Dietl
25. Lilianka Loudová
26. Simonka Klencová

ředitelka:

Zuzana Masná

učitelka:

Bc. Klára Kořínková

kuchařka, hospodářka, uklízečka:

Libuše Vizingrová

asistent pedagoga, učitelka, uklízečka:

Blanka Peclová

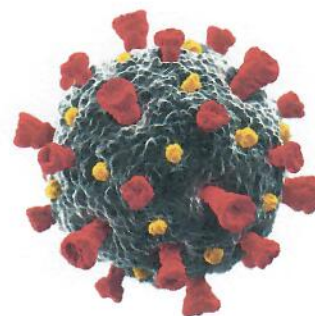
Pár slov úvodem našim rodičům .....

Přemýšlela jsem, čím tentokrát začít osmnácté číslo našeho školního časopisu „*Sluníčko v naší školce*“. Čistě mezi námi - dost mě překvapilo, že už budeme vydávat *Sluníčko* s číslem 18. Ten čas opravdu, ale opravdu letí. A co teprve školní rok? Uteče jako bychom mávli kouzelným proutkem.

Každým rokem se snažíme v úvodu našim maminkám napsat něco hezkého, milého, poučného, citujeme rady pedagogů a psychologů. Když jsem nad tím přemýšlela někdy v lednu, stále mě ještě nic nenapadlo. Ale když netlačíme „na pilu“ a necháme věci plynout, přijdou v pravý čas. Jednoduše si nás prostě najdou. A jak už to bývá, vše přišlo takřkajíc samo.

Situace, která na začátku roku nastala a všechny nás postihla, se přímo vybízela k úvodnímu slovu našeho časopisu. Letos na jaře začalo vše úplně jinak, než jak tomu většinou bývá. Možná i právě proto i úvodní slovo bude také trochu jiné.

Březen, onemocnění Covid 19. Situace, se kterou se nikdo z nás doposud nesetkal. Názory na nastávající situaci se velmi různily. Někdo se strachoval a opravdu svědomitě plnil příkazy naší vlády. Jiní kritizovali, že vše je uměle vytvořené, protože je zapotřebí trochu zastavit ekonomiku v naší zemi. Ať jste již patřili k té nebo oné skupině, každý z nás si tuto situaci musel prožít po svém.

Někdo byl doma s dětmi, protože předškolní a školní zařízení nefungovala. Druzí chodili do práce a společně doma řešili, ke které té babičce či dědečkovi svoje dětičky odvezou. Bohužel ale ne každý má to štěstí mít svoji úžasnou babičku, proto pro spoustu rodičů tato situace znamenala veliký problém.

Mnozí i pak doma přebírali práci pedagogů základní školy, protože se připravovali den co den se svými ratolestmi na denní výuku. A další a další věci se postupně přidávaly. Situace byla pro mnohé opravdu náročná. Nyní ale již naštěstí situace dojíždí a brzy skončí úplně.

Všichni rodiče zažívali v jarních měsících situaci, podobnou prázdninám. Bohužel vše bylo ale i pod větším tlakem okolností. Televize, sousedi, známí, úplně všichni možná žili nemocí, která přišla. Mnozí z nás nevěděli, zda se bát a nebo to vše hodit za hlavu.

Zkusme se ale nyní na tuto situaci podívat trochu z jiné stránky. S odstupem času. Ano, situace nás přinutila být více doma. To znamenalo být více sami se sebou. S našimi nejbližšími, s těmi, které máme rádi a kteří patří do naší rodiny. Koronavirus nás odstříhl od vnější zábavy. Od naší, možná automatické snahy, vyplnit to prázdno, které někdo z lidí ve svých životech podvědomě cítí. Zbrzdil se kolotoč našich každodenních, možná někdy i stereotypních činností. Děti nemají školy, kroužky, nemusíme tolik přejíždět sem a tam, nevozíme nikam děti. Každodenní kolotoč je prostě pryč.

Najednou se stalo něco, s čím určitě nikdo z nás nepočítal. Co si s takovou situací počneme? Někdo věděl, někdo ne. Byli jsme nuceni začít zabývat se sami sebou a zároveň i těmi, se kterými tvoříme ty naše nejbližší vztahy. Manžel, děti, naše rodina. Děti jsou nyní doma, můžeme s nimi být a vlastně jsme, v mnohem větší intenzitě.

Být spolu možná že je někdy pro mnoho lidí těžké. Troufám si říct, že pro spoustu lidí to opravdu těžké bylo. Kolikrát právě ale „nutnost být spolu“ pročistí spoustu věcí. Věcí, které se pravděpodobně v běžném kolotoči neřeší. Asi to není vždy příjemné, ale ve výsledku je to opravdu osvobozující. Život nás vždy zavede k tomu, abychom se společně a pravdivě zabývali tím, co žijeme. Nejen vztahy kolem sebe, ale celým svým životem.

Možná spoustu z nás volá ve svém životě po změně. Říkáme a neustále mluvíme o tom, že už to „takhle dál nejde, že se musí něco stát.“ Sami si totiž můžeme uvědomit (a také tomu tak v mnohých případech je), jestli ten svůj život, který žijeme, je opravdu podle našich představ. Možná si i uvědomíme, že by byla dobrá nějaká změna. A možná, že i přijdeme na to, že vše, co se v našem životě děje, je v naprostém pořádku a jsme se svým životem naprosto spokojeni. A pokud tohle někdo z nás zjistí, tak je to vážně prima.

Všichni jsme měli v koronavirovém období najednou možnost zastavení. Zastavit se, uvnitřnit a vnímat, jak se od všeho toho co již nechceme, můžeme a chceme všemožně „odstříhnout“. Právě proto možná nastala tato nepřehlédnutelná příležitost. A probíhala nejen u nás, ale po celém světě. A naše mysl najednou mohla jet na plné obrátky. Některá vymýšlela stále nové a nové katastrofické scénáře, jen se nezabývat tím nejpodstatnějším – svým životem. A to byla nebo je možná chyba. Ale určitě byli a jsou mezi námi i tací, kteří si spoustu věcí při svém zastavení uvědomili a teď jsou již opravdu VĚDOMÍ.

Být více sami se sebou a spolu totiž přináší očistu. Odcházejí naše iluze. Mění se nám životy. Byl to pro nás všechny opravdu nesmírný proces, kterým jsme si všichni v jarních měsících procházeli. Ať jsme již chtěli, nebo ne.

Zkusme na to ale nyní nahlédnout ještě jednou z té druhé stránky. Zkusme vnímat, co nám Život prostřednictvím této situace ukázal. Co nám všem ukazuje o našich životech. Je to totiž to, co jsme přestali vnímat a nebo raději vůbec už vnímat nechceme. Naučme se proto nyní využívat každodenních příležitostí. Když budeme vědomí, budeme pak přítomni tomu, co se děje. Pak můžeme celou situaci procházet s benefity pro náš život....

Zastavme se tedy alespoň ve své mysli a poučme se ze situace, která byla. Naučme se trávit čas, se svými nejbližšími, začněme vnímat pravdu o svém životě. O tom, co nás naplňuje, o tom jak a v čem žijeme. O tom, co má nebo nemá v našich životech smysl. S jarem vždy klíčí nové příležitosti a přichází očista. Letos to bylo, jak se zdá, společným tématem nás všech. Začněme vnímat sami sebe, svůj život, svoje životní situace, vztah k sobě, vztah k partnerovi, vztah ke svým dětem, kolegům v práci.....

Spousta z nás neustále hledá energii, abychom mohli dělat všechno to, co v jednom dni chceme stihnout. Proč jsme ale někdy stále bez energie a neděláme to, co doopravdy chceme? Proč špatně snášíme vstávání, když děti mohou od rána nadšeně poskakovat, zatímco my sotva můžeme otevřít oči?

Začněme sami sebou. Všechny negativní vysávající myšlenky máme my sami uvnitř sebe. Ptáte se jak je to možné? Je to jednoduché. Úspěšně je přebíráme od okolí, od médií a tak dále. Pokud se tedy chceme zbavit toho, co nás v naší mysli neustále tíží, tahá zpět na dno, udělejme si mentální úklid. Nejlepší je zavřít se někam, kde můžeme být jen sami se sebou a úplně bez povinností. Otevřeme si svoji mysl a vyplachujeme negativní myšlenky a problémy jeden za druhým

Zamysleme se nad tím, kdo nebo co nás denně táhne ke dnu. S negativními lidmi se setkává určitě každý z nás. Koho ale vídáme tak často, že na nás má jeho chování zásadní vliv? Vyhledávejme proto pozitivní lidi kolem sebe. Obklopujme se lidmi, vedle kterých je nám opravdu fajn. Vnímejme každý okamžik, vnímejme vše, co nám ŽIVOT přináší. Všichni společně si tu přítomnost užívejme!

A tady od nás máte velice jednoduchý, ale přesto fungující návod.

*Ono se neříká nadarmo,
že ty nejlepší věci jsou zadarmo...*

objímání

úsměv

přátelé

spánek

rodina

polibky

láska

krásné
vzpomínky

ha ha
smích

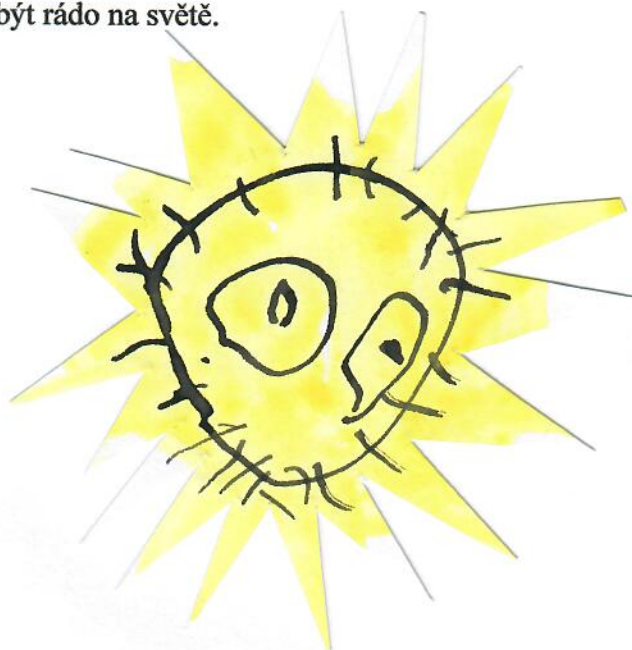
Podmínky pro naši pohodu a zdraví v mateřské škole

- ***Děti se učí tomu, v čem žijí***

- Žije-li dítě v prostředí tolerance, naučí se být trpělivé.
- Žije-li dítě v prostředí chvály, naučí se oceňovat.
- Žije-li dítě v prostředí povzbuzování, naučí se důvěřovat si.
- Žije-li dítě v prostředí slušnosti, naučí se být čestné.
- Žije-li dítě v prostředí bezpečí, naučí se věřit.
- Žije-li dítě v prostředí spokojenosti, naučí se mít rádo.
- Žije-li dítě v prostředí přátelství, naučí se být rádo na světě.

- ***Co chceme děti naučit***

- ✓ O všechno se rozděl.
- ✓ Hraj fér.
- ✓ Nikoho nebij.
- ✓ Vracej věci tam, kde jsi je našel.
- ✓ Uklízej po sobě.
- ✓ Neber si nic, co ti nepatří.
- ✓ Když někomu ublížíš, řekni promiň.
- ✓ Před jídlem si umyj ruce.
- ✓ Splachuj.
- ✓ Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- ✓ Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.
- ✓ Každý den odpoledne si zdřímni.
- ✓ Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

- ***Co se učíme vzájemně***

- ✓ Být přátelský a laskavý je více než mít pravdu.
- ✓ Nikdy nezáleží, jak váženými jste v životě.
- ✓ Každé dítě potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti.
- ✓ Všichni někdy potřebujeme držet za ruku někoho, kdo nám rozumí.
- ✓ Malá procházka může učinit velké zázraky.
- ✓ Pod „maskou“ každého se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován.
- ✓ Každý koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem.
- ✓ Nikdo není dokonalý.
- ✓ Nemohu si vybrat, jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám.

Září

„Medvídek jde do školky, vzal si nové bačkorky ....“

A je tady podzim. Sluníčko sice hřeje méně, ale o to víc si jej stále užíváme. Pro někoho z nás je podzim možná trochu smutným měsícem, kdy končí příjemné období prázdnin, teplíčka a koupání. Pro jiné ale může být měsícem začátku. Začátku nového školního roku, začátkem vstupu do mateřské školy, začátkem starostí, radostí, malých povinností. Pro všechny z nás to takové opravdu může být. Nejen pro dětičky a paní učitelky. Pro rodiče těch nejmenších, kterým mateřská škola v životě odstartuje další mezník jejich života, to určitě bude též novým začátkem. A věřte také, že pro mnohé z dětí bude nový začátek také trochu bolestivý. Protože právě vstup do mateřské školy je pro ně prvním odloučením od maminky, kterou bezpodmínečně miluje. A nejen pro dětičky, ale i pro jejich rodiče je toto první větší odloučení těžké. A pro maminky obzvlášť. Nejedné mamince ukápně slzička. A ne jedna. Co vy na to maminky? Vzpomínáte si ještě na září?

V letošním školním roce u nás vítáme Simonku Klencovou, Tomáška Kadlece a Hynečka Dietla z Nezdic. Z Vřeskovic mezi nás přišel Románek Štengl, z Borov mezi nás zavítalala Lilianka Loudová.

Seznamujeme se navzájem, poznáváme společná pravidla, zjišťujeme, že když je nás víc, je to prostě prima. Víme, že každý z nás je jiný a každý z nás je i výjimečný. A každý z nás umí celou řadu věcí, který možná ten druhý neumí. Již od samého začátku se budeme v naší školce učit věřit sami sobě. Společně si budeme pomáhat, poznávat nové věci a pak možná můžeme změnit tento svět. A když ne svět, tak určitě dění v naší školce. A věřte, že díky nám všem bude tento svět i pro vás krásnější. Ano, možná že se stanou někdy věci, které nedokážeme, které nebudou pro nás jednoduché a možná je ani nebudeme umět překonat. Jenže pokud bychom něco společně nezkusili, nikdy bychom se to nenaučili a nepřekonali. Nyní, když víme, že je nás tady spousta, věřme a možná už i víme, že společně můžeme dokázat i nemožné.

V naší školce budou školní čas s námi trávit medvědi. Nejdříve jen dva, velký statný medvěd a jeho partnerka, hodná medvědice. Ale kdo ví, časem možná přibude i malé medvíďátko. Ale všechno má svůj čas, tak pěkně popořádku.

**„Děti činí lásku silnější, dny kratší,
noci delší, bankovní účet chudší, domov šťastnější,
ale hlavně budoucnost, pro kterou stojí žít.“**

Říjen

**„Brum, brum, brum, medvěd staví dům,
nejdřív stěny, potom střechu pak se schová do pelechu ....“**

Nastává podzim. Je tady měsíc říjen a my všichni společně v naší školce pozorujeme, jak se krásně zbarvuje listí na stromech a keřích. Z javorových listů tvoříme růžičky, barevné listy pak navlékáme na nit a tvoříme voňavé koule, kterými provoníme celou šatnu mateřské školy. Jiné listy pak otiskujeme na kartónový papír, který použijeme jako desky na výtvarnou výchovu. A právě v těchto krásných deskách si potom na konci roku odneseme všechny naše krásné, s nadšením tvořené obrázky.

V tomto podzimním čase začínáme opět navštěvovat solnou jeskyni. Jezdíme do Přeštic, kde si týden co týden hrajeme s krystaly soli, povídáme si se Solánkem a Solinkou a ještě i stihneme na videu v jeskyni shlédnout nějakou tu pohádku. Moc se nám tu každým rokem líbí a nikdy se nám nechce toto místo opustit.

Ale nedá se nic dělat. Po svačině v solné jeskyni si ale vždy můžeme vybrat, zda se vrátíme do školky autobusem nebo vlakem. A co myslíte? Co pokaždé vyhraje? Autobus? Vlak? No jasně že vlak. A co teprve, když každému z nás prodá pan průvodčí lístek, který nám ještě procvakne kleštičkami. To je, panečku, zážitek.

Ale teď již nasednout do přijíždějícího vlaku a hurá směr Borovy, vlakové nádraží. Máme docela hlad a Libuška na nás čeká s dobrým obědem. Věřte nebo ne, hlad vždycky nakonec vítězí a my se vracíme do té naší školičky moc rádi.

„Jedině děti vědí, co hledají.“

Listopad

**„Medvěd běhal po lese, nevěděl co jíst,
statným dubem zatřese spadl jenom list ....“**

Měsíc listopad právě přichází. Povídáme si o nadcházejícím dušičkovém počasí, připravujeme naše medvědy k zimnímu spánku a pomáháme jim se zásobami na zimu. Podnikáme vycházky do nedalekého lesa. Prostě samé pěkné a příjemné věci.

Listopad je pro nás ve školce vždy měsícem, který je začátkem krásného těšení se na Ježíška. Proto se (již tradičně) se svými světýlky vydáváme rozsvítit mu na cestu. A vydáváme se na ni hned v první listopadový den. V podvečer se setkáváme u mateřské školy a se svými rozsvícenými lampiónky vykračujeme cestou ke mlýnu. Od mlýna pak projdeme celou naši vesnici. Procházka končí až na hřišti u vlakové zastávky.

Zde zašeptáme svá nejtajnější přání do létajících lampiónků štěstí, které nám rodiče ve školce zakoupili k tomuto účelu. Všichni společně je pak vypouštíme hromadně k nebi. K Ježíškovi. K andílům. Kdo ví, kam až doletí a jaká přání se nám asi splní? Ale my věříme. A protože věříme, určitě budou všechna naše přání splněna. Kdo totiž myslí na hezké věci, tomu se dějí. Kdo nahoru vyše přání, tomu se splní. Proto se obracíme i k vám, dospělým, nepřestávejte věřit a pozitivně myslet. Buďte k sobě upřímní a uvidíte, jaký je život krásný. A hlavně .....

A je to tady. „*Přichází měsíc listopad, ten krásný měsíc v roce, kdy začínáme na Ježíška myslet stále více.*“

Každým rokem ve spolupráci s místními dobrovolnými hasiči zahajujeme adventní období. Ani letos tomu není jinak. Tohle nejkrásnější období v roce vítáme vánočními básničkami a zpěvem koled na návsi před mateřskou školou. Hasiči se nám postarají vždy o občerstvení (na které se mimochodem těšíme úplně nejvíce). No řekněte sami, párek v rohlíku, voňavá klobáska a nebo teplý čaj či svařáček? Po pravdě, odřekli byste si takovou dobrotu? Jediné co my si zatím musíme ještě odřict, je svařáček.

Tajuplná atmosféra adventu nás neopouští ani uvnitř mateřské školy. Připomínáme si různé zvyky, tradice a také se fotíme na Vánoce. A k Vánocům, jak jistě víte, patří i Betlém. A právě na ten se vydáváme podívat do Příchovic k paní Andrlíkové. Cestu z Přeštic do Příchovic zvládneme bravurně pešky. Po malém občerstvení na sále v příchovickém kulturním domě (za což patří veliký dík paní starostce), se jdeme na vyřezávaný, dřevěný Betlém podívat. Tolik krásných postaviček. Přechází nám zrak. Je tu nejen samotný Betlém, ale i peklo, různí řemeslníci, kteří odvádějí svou perfektní práci, zvířátka, andělé. Tuto nádheru můžeme vidět každým rokem a pohled na něj se nikdy, ale opravdu nikdy neomrzí.

Měsíc listopad se pomalu chýlí ke konci, a naše těšení se na Ježíška sílí. Už aby přišel ten prosinec...

Prosinec

„Medvědi teď stále spí, o Vánocích jenom sní. ....“

*„Prosinec. Chalupy se krčí. Sníh ke střeše až navátý.
Na pocestného z prahu vrčí dobrácký ovčák huňatý.
Je ticho jako po vymření. Zvonečku cinkne jenom smích,
jak koně letí ve spřežení v prastarých sáních dřevěných.
V houni jen starý vozka klímá, má beranici do čela.
Rukama mrazem červenýma zem modré oči protřela.“*

Alespoň v básničce se o sněhu mluví. Medvědi spí sladkým zimním spánkem. Ti ani nevědí, že my si o sněhu můžeme nechat jen zdát. Zatím si ho opravdu moc neužíváme. Sem tam sice někdy občas nějaká ta vločka spadne, ale na žádné velké sněhové radovánky to opravdu není. A jestli sníh napadne? To je, panečku, otázka. Kdo ví?

Jediné, co ale víme zatím jistě, je to, že máme příslibenou návštěvu čerta a Mikuláše. A opravdu nezklamali. Přišli. Stejní jako loni, tak to máme veliké štěstí. Jsou totiž pokaždé moc hodní. Čert sice o každém našem prohřešku ví, protože má s sebou čertí knihu, kde je vše zdokumentováno, ale za hezkou básničku a omluvu nám hříchy nakonec promine. A ještě dostaneme od něj a od Mikuláše dáreček.

Tak a nyní už nás čeká opravdu jen těšení. Velké těšení na poslední den v mateřské školce před Vánoci. Na den, kdy do naší školky přiletí Ježíšek. Dárky, svíčky, vánoční vůně, skořice. Prostě vánoční atmosféra se vším všudy.

Vzpomínáte o Vánocích doma na tradice, které jste dodržovali jako malí? Máte nějakou tu tradici uchovanou dodnes? My ve školce ano. A dá se říct že tohle období plné tajemství a kouzel miluje snad každý z nás, i paní učitelky. Nade dveřmi jmelí, pod kterým stvrzujeme naše školkové lásky, dostáváme šupiny z kapra, aby se nás držely peníze, krájíme jablíčka, pouštíme lodičky, házíme střevícem. Opravdu. Vůbec vás nenavádíme. I naše paní učitelka Klárka si zkusila střevícem hodit. A co myslíte? Jak to dopadlo? No, počkejte si. My vám to ale nyní neprozradíme.

V prosinci ještě jdeme všichni společně natrhat barborky a budeme držet palce, aby někomu z nás vykvetly. Jestlipak víte komu je držíme?

A nakonec stříbrnému oříšku šeptáme svá tajná přání. Některá se splnila celkem brzy, protože Ježíšek do naší školky opravdu přiletěl. A některá se možná splní o trochu déle. To ale nevadí. Aneb kdo si počká, ten se dočká.

Jen jsme se všichni divili, kolik že to dárků bylo pod stromečkem v naší školce. Vůbec totiž nechápeme, jak takové množství dárků může ten Ježíšek unést.

A nyní už nás čeká těšení na Ježíška u nás doma a na tradiční vůni vánočního cukroví a vánočky.

„A propo“ věděli jste, že u tradičně pletené vánočky z devíti pramenů má každé patro svoji symboliku?

Čtyři spodní prameny představují živly, zemi, vzduch, oheň, vodu, tři prostřední rozum, cit a vůli a ty dva vrchní jsou ty nejdůležitější. Lásky a moudrost.

***„Existuje-li něco,
co chcete změnit u svého dítěte,
zamyslete se nejprve,
zda to není něco,
co byste měli změnit u sebe.“***

Leden

**„Starý medvěd vzdychá, že ho v tlamě píchá,
že ho bolí v zubu díra, od bolesti už už zmírání ....“**

Začíná nový rok 2020. Nový, čistý, krásný, voňavý. Jaký asi bude? Bude lepší než ten loňský? Veselejší? Hezčí? Pro jistotu ale ještě všechny ošklivé věci z toho předešlého roku 2019 právě nyní, s lednovým příchodem do naší školky, namalujeme na papír. Potom jej zmačkáme a vhodíme do velikého hrnce. Letos dokonce mají šanci i naši rodiče. Maminky a tatínkové mohou napsat nebo nakreslit všechno to, čeho se chtějí zbavit a my jim to pak přinášíme do školky.

Venku před školkou pak všechny ty zlé, ošklivé a nemilé věci vhazujeme do starého hrnce, paní učitelky papíry zapálí a my tiše pozorujeme, jak vše ošklivé odchází. A že to bylo panečku opravdu ošklivé, dokazuje fakt, jak vše v hrnci neuvěřitelně smrdí a špinavé, černé, malé kousky dopadají na zem.

**„Když už člověk jedno je, tak má koukat aby byl.
A když kouká, aby byl, a je,
tak má být to, co je a nemá být to, co není,
jak tomu v mnoha případech je.“**

Jan Werich

Všichni z nás dostáváme pouze jednu jedinou šanci na život v tomto těle, a je jen na nás, jak s tím svým životem naložíme. Proto bychom si měli opravdu dát hodně záležet na tom, jak si ten svůj osud, kterým je nám předurčen, trochu vylepšíme.

Já moc nevěřím na to, že se věci dějí náhodou. Vše, co se nám v našem životě přihodí, má svůj důvod. Jen ho třeba zrovna nevidíme. Život není náhoda, ale volba. Nejdůležitější není, co se děje, ale jak si s tím poradíme. Občas se nám v životě stanou věci, na které bychom nejraději rychle zapomněli. Možná to ani nechápeme, protože často jsou to tvrdé rány, kterým bychom se raději vyhnuli.

Každému se v životě čas od času postaví do cesty nějaká překážka či problém. Nelze tomu předejít, nelze to obejít, přeskočit, ani podlézt. Vždycky je tomu třeba čelit tváří v tvář. Nejde o to, o co konkrétně jde. Jediné na čem opravdu záleží, je způsob, kterým se k tomu my sami postavíme, a jak si s tím poradíme. Překážka je zároveň výzva k překonání a růstu. Je třeba se se situací, která přišla, poprat a žít dál. To je prostě náš úkol bez ohledu na situaci.

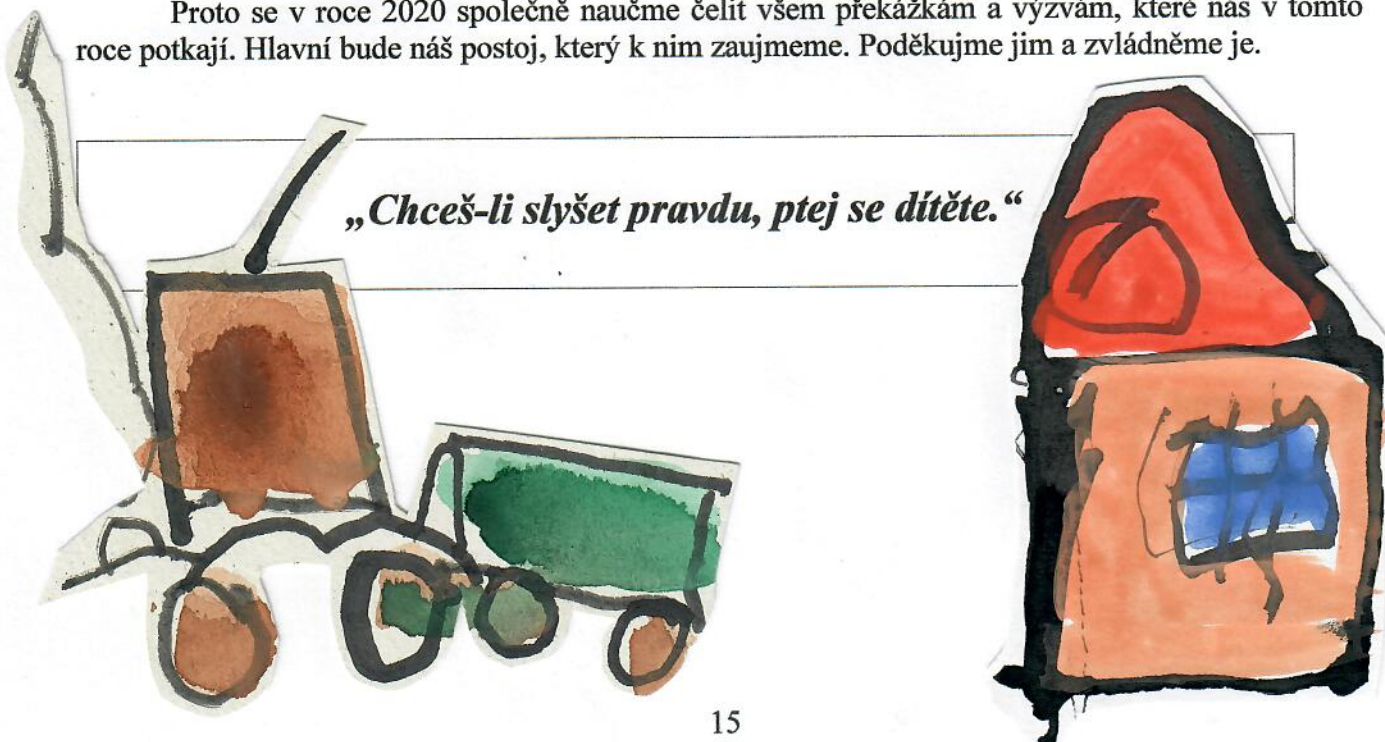
Všechno v našem životě je volba. Každý moment je možnost nějak se rozhodnout. Síla člověka spočívá právě ve zdolávání překážek, a právě to dělá lidi úspěšné a šťastné. Tím, že od problému utečeme a schováme se, nic nezískáme. On na nás počká a objeví se později ještě ve větší síle.

Nemá ale smysl hrát si na někoho jiného než sami jsme. Hrát si na siláka, že všechno zvládneme, že se nic neděje, že je vše v pohodě. Přicházíme tím o své vlastní kouzlo a nemůžeme tak světu ukázat svoji pravou tvář, což je velmi důležité. Důležité pro nás samotné, pro vztahy kolem sebe. Protože opravdu jen tak si přitáhneme do života lidi, se kterými budeme pasovat a ladit. Přetvařování a maskování se, je totiž snadno prokouknutelné. Když už jednou jsme, tak buďme opravdu tím člověkem, kým doopravdy jsme a stůjme si za tím.

Buďme sami sebou, buďme šťastni a naplněni láskou, protože s ní je ten život opravdu o moc hezčí. Užívejme si každého dne, každého okamžiku, užívejme si života. Už jen to, že tady na tom světě můžeme být a žít je velký dar.

Proto se v roce 2020 společně naučme čelit všem překážkám a výzvám, které nás v tomto roce potkají. Hlavní bude náš postoj, který k nim zaujmeme. Poděkujme jim a zvládneme je.

„Chceš-li slyšet pravdu, ptej se dítěte.“

Únor

„Medvěd tančí, přitom bručí, medvíďata kroky učí....“

„Ve školce barevný únor máme, masopust a karneval si v tomto období užíváme.“

Začátkem měsíce vítáme masopust, dozvídáme se něco o jeho zvyklostech, tradicích, ale také i o tom, co je prospěšné pro naše zdraví. Nepotřebovali bychom my všichni taky někdy nějaký půst? Možná by to bylo vhodné, ale když ta naše Libuška tak dobře vaří. A uznejte sami.... jde to držet půst, když bude zrovna vepřo-knedlo-zelo a nebo řízky?

Seznamujeme se s tradičními maskami masopustu, zdobíme školku a chystáme náš vlastní karneval. A jelikož „karneval nechodí potichu“, jak se zpívá v jedné písničce, kterou známe, užíváme si tento karnevalový den opravdu naplno. A nahlas. Tančíme, rejdíme, zpíváme a dovádíme.

Koncem února už také začínáme vyhánět zimu. Ano, opravdu, je to tak. Nakonec, když nepřišla pořádná doteď, tak už jí tu radši nechceme. Napáchala by více škody, než užitku. Vždyť už začínáme pozorovat jak se probouzejí kočičky na stromech a v zahrádce vyrůstají první jarní kytičky. Kam se nám letos zima schovala, toho jsme se ale nedopátrali.

A jelikož už pomalu „jaro dělá pokusy a vystrkuje krokusy“, děláme opravdové pokusy s panem chemikem, který navštívil naši školku. Poznáváme různé pomůcky a učíme se, jak s nimi zacházet. Zkoumáme hustotu vody, kterou nám mění v ní rozpuštěný cukr a díky tomu a barvičkám nám v odměrných válcích vznikají krásné duhové výtvořy. Opravdu si tohle vědecké odpoledne užíváme se vším všudy a doufáme, že ještě někdy v budoucnu budeme mít možnost si nějaký ten pokus vyzkoušet.

Koncem měsíce k nám do školky přijelo kino. Opravdu kino? Nebo to byl rozkládací stan? Dům? Ano, ano, je to tak. V naší třídě se najednou nafukuje obří kopule, do které poté všichni vlezeme. Lehne si na záda a pozorujeme, co vše se nad našimi hlavami děje. Film, promítaný na stropu nafouklé polokoule vzbuzoval pocit, že není filmem, ale skutečností, které jsme se stali součástí. Bylo to fantastické. A pro ty, kdo to nikdy neslyšel, tomu kinu se říká sférické.

Březen

„Naše nejmedvedovatější medvědí holčička chce začít zdobit velikonoční vajíčka....“

Jaro se k nám kvapem blíží, ale my bychom chtěli ještě než začneme s nejmedvedovatější holčičkou zdobit velikonoční vajíčka zažít trochu zimy. A proto 6. března 2020 nasedáme do vlaku a vyrážíme směr Železná ruda. Pravdou je, že trochu sněhu tam nahoře ještě zůstalo, ale na žádnou velkou koulovačku to opravdu není. Proto se jdeme podívat do Turistického centra přímo v Železné Rudě, kde si prohlédneme zvířátka, která tam jsou vystavena, shlédneme 3D film, nabaštíme se a pak hurá zpět na vlakové nádraží. Výlet se povedl a tak není co řešit.

A jak se tak těšíme na blížící se tvoření na Velikonoce, vše je najednou jinak. Jeden po druhém začínáme být nemocní a tak se stalo to, že 16. března se naše školka díky velké nemocnosti musela zavřít. A zůstala zavřená poté i díky onemocnění Covid 19 až do 25. května 2020.

Duben

„Chodí medvěd po zahradě veliký a huňatý, ukaž, ukaž ty medvěde, co ty umíš dělati?....“

Duben, zavření mateřské školy pokračuje. Pro mnohé z našich rodičů ale i pro nás všechny to nebyla moc příjemná doba. Doma bez kamarádů, legrace, bylo to zvláštní, ale nedalo se nic dělat. Někteří z našich rodičů nechodili do práce a starali se o nás každý den doma.

Možná, že bylo třeba se zastavit. Možná, že jsme všichni poznali, že se s našim životem něco stalo. Možná jsme zpomalili. Možná právě proto to tak mělo být. Nakonec kdy naposledy jsme seděli jen tak na lavičce a nic nedělali? Kdy naposledy jsme šli sami s maminkou na dlouhou procházku? Kdy naposledy jsme se vydali cestou jinou, než kterou máme naučenou dnes a denně?

Možná nás to všechno vrátilo zpět do skutečného života, do přítomnosti a možná jsme objevili tu opravdovou krásu, když opustíme stereotyp a spěch.

Květen

„Lidé vůbec nevědí, jak veliká je láska medvědí ....“

Stejně jako lidé nevědí, jak veliká je láska medvědí, tak ani my nevíme, jaké by to bylo na besídce ke Dni maminek, kterou si každoročně užíváme. Bohužel, letos se nic takového nemůže dít. Vše je zakázáno. Ale máme na druhou stranu to štěstí, že Den maminek můžeme oslavit se svojí maminkou doma. A společně si příští rok besídku užijeme o to více.

Do školky nastupujeme až 25. května a je nás opravdu méně, než kdy jindy. Opatření, doporučené mateřským školám jsou opravdu velmi náročná na provoz. Dezinfekce, gumové rukavice, roušky, dodržování vzdálenosti při spaní. Právě proto i málo dětí ve školce spinká. Sice je to smutné a samozřejmě nás to mrzí, že zde nemáme všechny kamarády. Maminky, které mohly, si své děti nechaly doma, abychom my, kterým chodí maminky i tatínkové do práce, mohli zůstat ve školce i po obědě.

Tak ten letošní rok už nějak vydržíme a budeme se těšit, že v září se sejdeme všichni v plné sestavě a bude to o to hezčí. Bohužel jsme museli zrušit všechny akce, které nás čekaly do konce školního roku. A že jich nebylo málo.

Ale co, všechno se přečká. A tečka.

***„Život je jako bonboniéra.
Nikdy nevíš, co ochutnáš.“***

Červen

„Medvědice a medvíďata, sbaleno maj natotata ....“

A je to tady, poslední měsíc v naší školce. Pravdou je, že nás ještě možná čekají asi dva týdny o prázdninách, ale školní rok pomalu, ale jistě končí. Pro některé z našich kamarádů skončil již v březnu. Prostě někdy se tak věci dějí.

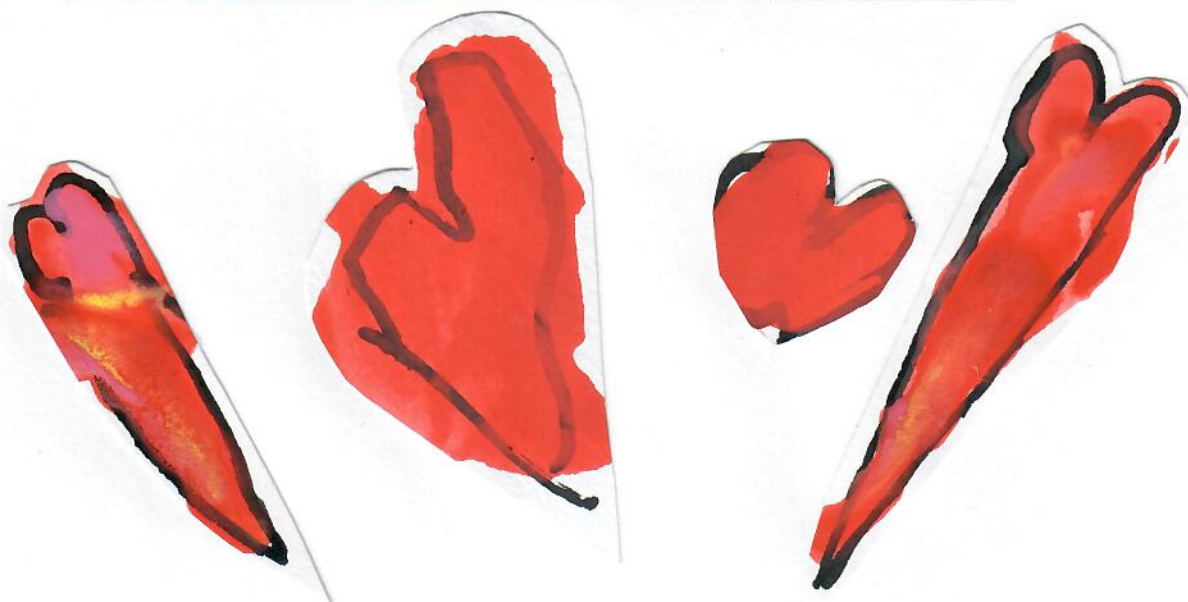
Všechny akce i v měsíci červnu jsou zrušené až do konce školního roku. Jedinou, kterou si nezrušíme, je pasování školáků. Tato akce byla vždy uskutečňována pro děti, které nás v daném roce opouští a budou od září navštěvovat základní školu. Pravdou je, že akci děláme řadu let, ale teprve před čtyřmi lety jsme začali na tuto velkou událost zvat i rodiče dětí.

Pasování školáků je pro všechny z nás tedy tou poslední tečkou na konci školního roku a myslíme nebo spíš možná troufáme si říct, že i pro většinu rodičů. Rozloučení se školou, kam jejich ratolest chodila několik let, utírání slziček při slibu, který děti dávají svým učitelkám, závěrečná píseň na rozloučenou a poté táborák. Vše je tak silné a emoce nemáme v ten den úplně všichni pod kontrolou. Což je ale v pořádku, protože právě s nimi je to o to intenzivnější, hlavně opravdovější a moc prima.

Je nám moc líto, ale bohužel letošní rok pasování školáků neproběhne za přítomnosti rodičů, ale opět jen s učitelkami. Situace je taková jaká je, víme, že pro mnoho z rodičů je to smutné, ale nedá se nic dělat.

A my Vám ze srdce všem slibujeme, že ty vaše školáky popasujeme stejně dobře, jako byste byli u toho.

**„Někdy musíš přijmout fakt,
že určité věci už nikdy nebudou také jako byly.
Život jde ale dál, a ty běž s ním.“**

Úplně nejvíc, nejvíc smutno je vždy skoro poslední den. Nastává loučení.
Loučení s těmi, kteří k nám začali chodit coby malí špunti.

Loučení, smutek, slzy....

Každý rok se vše opakuje, ani letos nebude nic jinak.
Možná trochu jiné bude jen to, že vše proběhne bez přítomnosti rodičů.

Smutek ani slzy se nezamaskují.
Tak si je společně všichni užijme.
Nestyďme se za ně.

Loučíme se opět s těmi, které jsme měli moc a moc rádi a zůstanou navždy v našich srdcích.

Doufáme, že si na nás někdy vzpomenou a možná,
že někdo z těchto skoro už školáků k nám ještě budou vodit bratříčka nebo sestřičku.

Letošní školní rok se loučíme s těmito předškoláky:

**Dominiček Hána
Honzík Bešta
Vašík Brand
Monička Hrkalíková
Mikolášek Bezděk**

***„Mnoho lidí bude přicházet a odcházet z vašeho života,
ale jen opravdoví přátelé zanechají stopu ve vašem srdci.“***

Pár slov závěrem .....

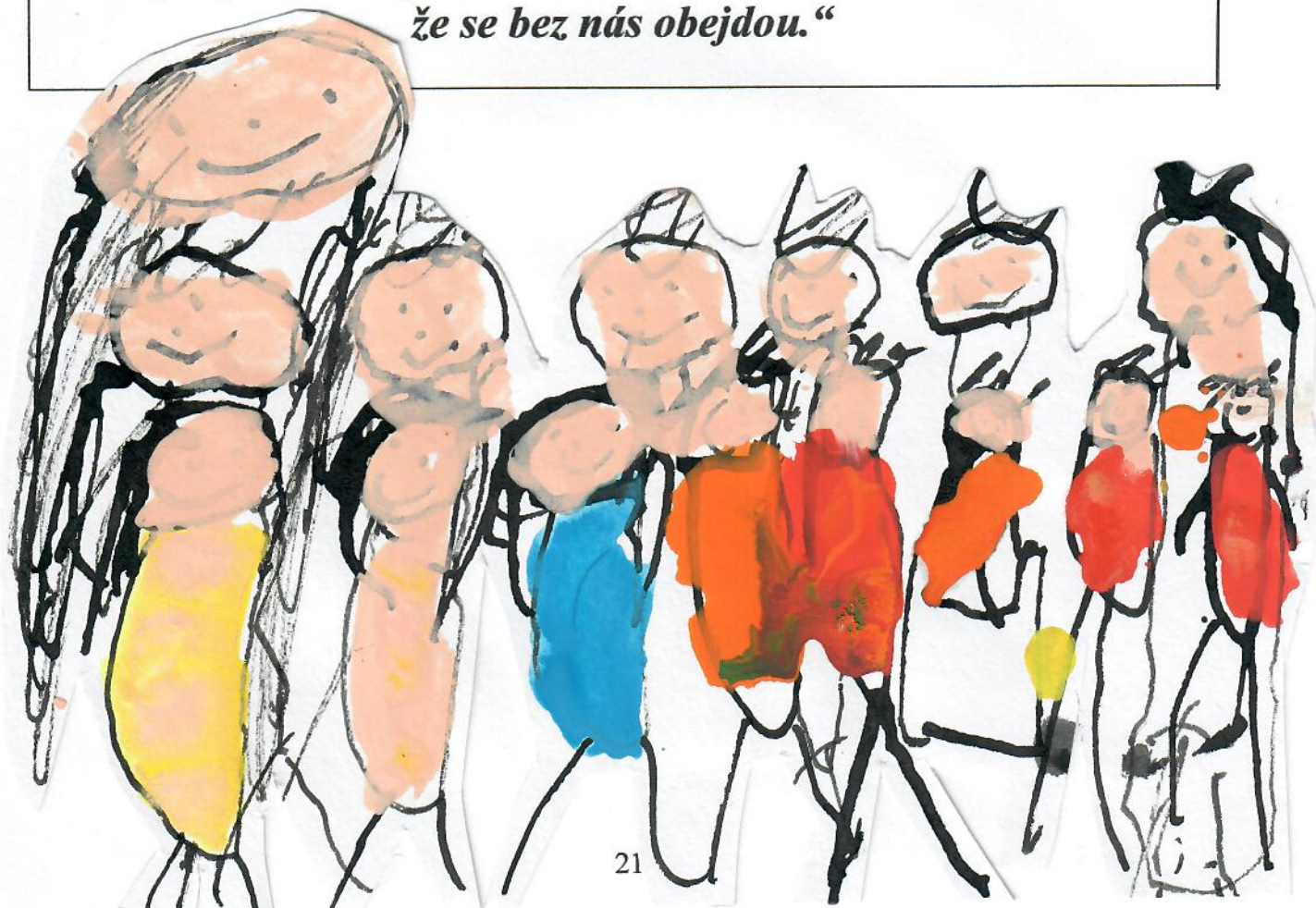
Málokdo s námi jde stejnou cestu životem dlouhodobě. Některé staré vazby mizí z našeho života, a díky tomu vzniká prostor pro vztahy nové. Občas ale narazíme na lidičky, se kterými si pouto udržujeme po celý život, přestože změníme náhled na svět nebo adresu svého bydliště. A stejně je to s dětmi, se kterými se každým rokem loučíme. S některými z nich se vidíme často, s některými méně a některé nevidíme vůbec. Ale tak už to v životě chodí.

A i když se nám v životě stane, že některý ten vztah, jakýkoliv, osobní, pracovní, kamarádský nemůžeme udržet fyzicky, zůstane po něm stejně nesmazatelná stopa v našem srdci. Máme-li ve svém životě lidi, o kterých víme, že mají kus místa v našem srdci dejme jim to najevo a snažte se s nimi udržet kontakt, jak jen to je možné. Chceme-li se s někým vidět, nečekejme, až se nám ozve, ozvěme se sami.

Nenechávejme zmizet hezký vztah či přátelství jen proto, že čekáme až se nám ozve ten druhý. Nikdy totiž dopředu nevíme, které setkání je to poslední a pak už zůstane opravdu jen ta vzpomínka v srdci.

Zuzana Mastná

*„Když dobře vychováme děti musíme se smířit s tím,
že se bez nás obejdou.“*

7 pravidel dobré výchovy aneb možnost, jak mít doma poslušné a šťastné děti

Na světě jistě neexistuje žádný rodič, který by pro svoje dítě nechtěl jen to nejlepší. Máme přirozeně dané, že nám záleží na štěstí našich dětí. A to někdy znamená, že bychom jim měli dovolit i věci, které jsou na první pohled ne celkem vhodné. V každém případě je důležitá hlavně výchova. Jak to tedy zařídit, aby vaše dítě bylo šťastné? Možná zůstanete překvapeni, ale ono to vlastně vůbec není tak náročné a proto máme pár vybraných tipů k přečtení.

Nechte děti jíst čokoládu

V dnešní době, kdy mnohé maminky vychovávají svoje děti bez sladkostí, je potřebné, abyste občas „uletěli“. Samozřejmě, žádný extrém není dobrý, ale napříč tomu byste mohli svým dětem dovolit jejich nejoblíbenější sladkost, aniž byste je při tom zahrnuli zásobou důvodů, proč je to nezdravá a špatná věc. Dejte jim čokoládu a zadívejte se na jejich výraz v očích. Ten jednoduše mluví za vše...

Nechte je déle spát

Když musí po celý týden vstávat brzy do školky, je jasné, že budou z toho všeho více vyčerpané. Právě proto byste je měli nechat pořádně oddychnout alespoň přes víkend. Nechte je déle pospat, nebuďte je, když usnou cestou v autě. Pro děti je spánek jedna z nejdůležitějších věcí.

Dejte jim najevo, že na jejich názoru záleží

Děti musí vědět, že je důležité všechno, co říkají. Vždy není důležité, o co přesně jde, ale měly by mít pocit, že vám záleží na jeho trápeních i snech. Navazujte oční kontakt, naslouchejte a vypěstujete ve svých dětech vlastní uvědomění, důvěru ve vás, ale i v sebe samého.

Dovolte jim, aby trávily čas i s dalšími příbuznými

Nemusí být přece každý víkend s vámi. Bratřanci, sestřenice, prarodiče, tety a jistě mnoho dalších lidí, se kterými může vaše dítě trávit nějaký čas. Jde hlavně o to, aby se vždy děti na takové akce a setkání těšily. A jako bonus máte to, že si i vy na chvíli trošku oddychnete a načerpáte novou energii.

Vytvořte si vlastní rituály

Co kdybyste jednou do týdne chodili na společné procházky? Nebo jim budete každý večer číst? Takové zvyky jsou mezi rodiči a dětmi skutečně důležité. Věřte tomu, že vy i vaše děti budete na ně vzpomínat celý život a stane se to krásnou vzpomínkou na dětství.

Nechte je, ať zkoumají svět

Je přirozené, že chceme děti chránit. Určitě je však nemůžeme uchránit od všech věcí, které jsou okolo nich. Ukažme jim svět. Dovolte jim, aby se od něho naučili všechno okolo vás. Věřte tomu, že vám brzy poděkují. Pro děti je nesmírně důležité, aby zkoumaly, poznávaly a objevovaly svět.

Povídejte si s nimi o všem, co vás napadne

Vaše děti musí mít vůči vám důvěru. Musí vám bezvýhradně věřit, že vám můžou říct cokoli a kdykoliv. Nezáleží na tom, o co konkrétně jde, ale věřte tomu, že ať se to týká běžných věcí nebo více osobních, nakonec jednoduše budete šťastni za to, že se vám chtějí svěřit. Buďte upřímní.

*„Mami, prosím tě, řekni mi pravdu.
Ve školce nám říkali, že se děti rodí
a mně každý říká, že jsem tátovi z oka vypadla.“*

Naši milí čtenáři .....

Velký dík všem, kteří každoročně čtou náš časopis až do konce. Děkujeme za to, že s námi trávíte hodně času, děkujeme za to, že se zapojujete do všech našich akcí, děkujeme ale také moc za pochopení, že koncem roku jsme bohužel byli nuceni všechny akce zrušit. Všechny nás to mrzelo, možná ještě víc než Vás, ale situace byla taková, jaká byla.

Někdy se prostě kolem nás dějí věci, které nemůžeme úplně ovlivnit.

A třeba je to tak dobře.

Někdy se možná máme naučit tomu, jít s proudem.

Takže ještě jednou moc děkujeme.

***„Nikdy neporovnávejte Vaše děti s ostatními dětmi.
Nedá se porovnat slunce s měsícem.
Každý září tehdy, když je jeho čas.“***

Děti a zaměstnanci mateřské školy

A úplně na konec....

Žijte svůj život. Nenechte si diktovat od lidí, jak máte žít. Je to váš život, žijte ho, jak vy sami chcete.

Všichni kolem nás mají nějakou představu o životě. Možná i lidi kolem Vás vědí, jak byste měli žít. Často si myslí, že mají recept na život, ale na ten svůj můžeme mít recept pouze a jedině my. Většinou to určitě ty kolem myslí dobře, ale bohužel málokdy se zeptají, co chcete skutečně vy sami, přestože naše vlastní spokojenost by měla být i pro ně na prvním místě. Těžko nám někdo může poradit s něčím, co fungovalo jemu nebo někomu jinému jindy a jinde.

Je nejlepší vždy člověka vyslechnout, zamyslet se nad tím, ale nakonec se rozhodnout skutečně podle sebe a podle svých vlastních pocitů. Sami totiž víme, kam nám to táhne. Chceme studovat? Chceme pracovat? Chceme cestovat? Chceme mít rodinu? Chceme podnikat? Chceme bydlet? Kde chceme bydlet? A tak dále, a tak dále.....

Všechno by to měla být svobodná volba, protože nikdo jiný na to nemá patent. Tak vzhůru do života. A do toho Vašeho.

A nezapomeňte, že být šťastný, je stav mysli a když bychom nedokázali být spokojeni s tím, co už v životě máme, nebudeme spokojeni ani později, když budeme mít cokoliv dalšího. Naučme se vnímat, že v každé životní situaci můžeme mít více, ale i méně. Otázkou je, zda se na svůj život díváme jako na sklenici poloplnou a nebo poloprázdnou. Náš život není ani dobrý, ani špatný. Je prostě takový, jak ho sami vnímáme.

Nic v našich životech není samozřejmostí. Všechno jsou to dary, které dostáváme, a začíná to tím, že tady na tom světě můžeme být. Chodíme, cítíme, můžeme cestovat, potkáváme lidi, smějeme se, milujeme, prostě jsme.

Tak nač si stěžovat.?

Každý náš den je pozhnání. A co vy? Za co jste vy dnes vděční?

***„Nenechte si diktovat od lidí, jak máte žít.
Je to váš život, žijte ho, jak sami chcete.“***

Přehled akcí během letošního školního roku 2019/2020

6. 9. 2019

Třídní schůzka s rodiči.

9. 9. 2019

Divadelní představení v mateřské škole - „Loupežník.“

12. 9. 2019

Divadelní představení v mateřské škole - „Jak se rodí kytara?“

25. 9. 2019

Divadelní představení v mateřské škole - „Průzkumníci v Africe.“

3. 10. 2019

Návštěva solné jeskyně v Přesticích (Zahájení).

9. 10. 2019

Divadelní představení divadla „Řimbaba“ v mateřské škole - „Popelka.“

14. 10. 2019

Divadelní představení v KKC Přestice - „O statečné Káče.“

1. 11. 2019

Lampiónový průvod.

4. 11. 2019

Fotografování na Vánoce 2019.“

18. 11. 2019

Přednáška pro rodiče - „Hranice ve výchově dětí.“

29. 11. 2019

Zahájení adventu – rozsvícení vánočního stromu – besídka.

5. 12. 2019

Návštěva čerta a Mikuláše.

6. 12. 2019

Vánoční jarmark v mateřské škole.“

17. 12. 2019

Návštěva Betlému v Příchovicích.

20. 12. 2019

Ježíšek v mateřské škole.

9. 1. 2020

Pálení starého roku.

10. 1. 2020

Den se svojí hračkou.

23. 1. 2020

Divadelní představení v KKC Přeštice - „Sněhová královna.“

23. 1. 2020

Přednáška pro rodiče - „Logopedie dětí.“

7. 2. 2020

Divadelní představení v mateřské škol - „O zlaté rybce.“

18. 2. 2020

Vědecké laborky v mateřské škole.

4. 3. 2020

Vyšetření očí.

9. 3. 2020

Čtení v mateřské škole - „O Květušce a tesaříkovi.“

2. 6. 2020

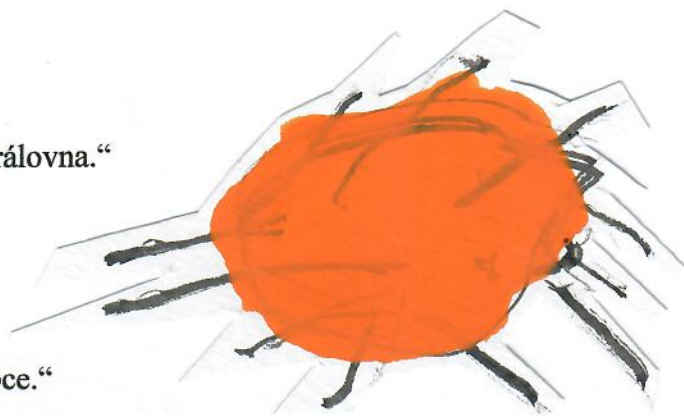
Fotografování na konec školního roku.

18. 6. 2020

Pěší výlet k čertovi a Káče.

26. 6. 2020

Pasování školáků

Co jsme dokázali?

- ✓ *Získat sponzorské dary na vánoční dárky pro děti (Od sponzorů a rodičů).*
- ✓ *Pořídít nový dřevěný domek na zahradu mateřské školy*
- ✓ *Pořídít nový chodník u mateřské školy (Díky Obecnímu úřadu Borovy již po něm chodíme).*
- ✓ *Opravit dřevěné auto ze zahrady mateřské školy (Díky panu Brandovi, který auto znovu dal dohromady a panu Rajšpísovi, který jej natřel).*

Co bychom moc chtěli?

- ✓ *Získávat i nadále sponzorské dary, ať již materiální či finanční*
- ✓ *Zvětšit prostory mateřské školy*
- ✓ *Novou příjezdovou cestu až k mateřské škole (Nový asfalt by se nám moc líbil).*
- ✓ *Pořídít nové lavičky kolem ohniště (Díky Obecnímu úřadu v Borovech jsou již přislíbené a objednané).*
- ✓ *Vyhnat jirčičky z naší budovy mateřské školy (Máme je rádi, jsou prima, ale na nové fasádě se nám opravdu nelíbí. Na rozdíl od nich. Ale nedají si říct, a nedají si říct).*

Co je nutno ještě udělat?

/na doporučení technika BOZP/

- ✓ *Opravit vrata do vjezdu mateřské školy (Máme přislíbeno od pana starosty, že se již brzy dočkáme a prý budeme koukat).*
- ✓ *Přesunout rouru z dětského hřiště do rohu na trávník (Budeme potřebovat pomoc silných chlapů. Mezi průlezkami na dětském hřišti nemůže roura být, je tam okolo malý prostor na dopadovou plochu).*

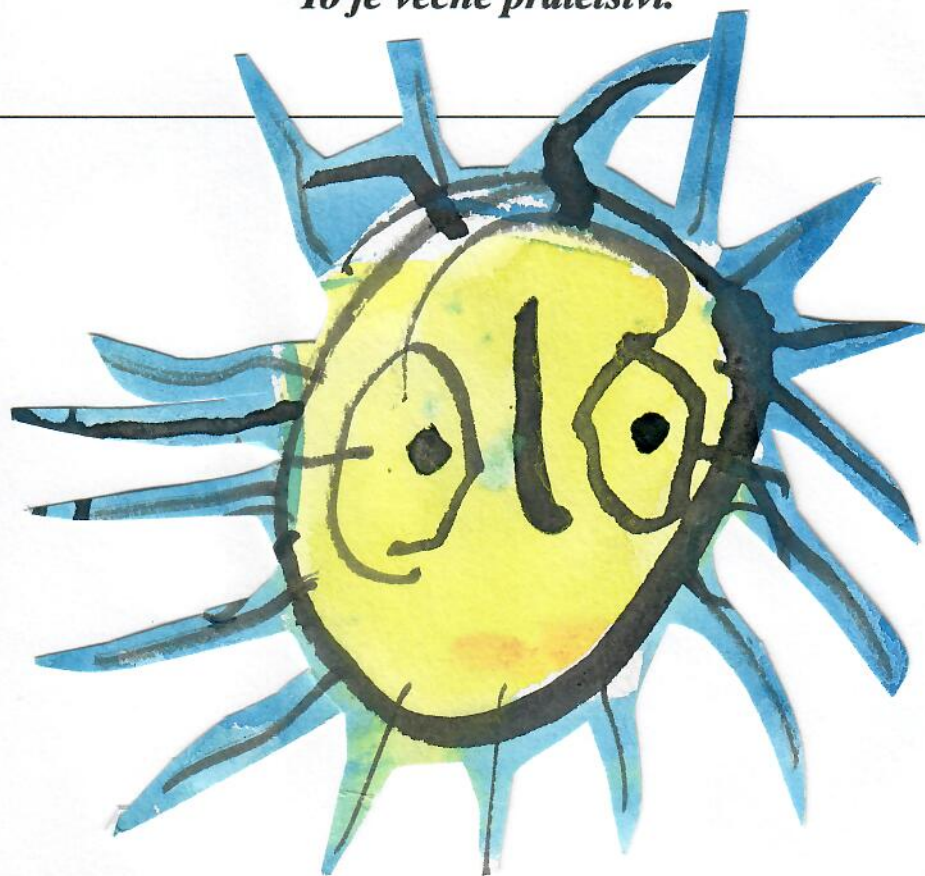
Poděkování závěrem.....

- Patří všem kolegyním, Libuše, Blance, Klárce (bráno podle věku), se kterými to táhneme již nějaký ten rok. Pevně doufám a věřím, že potáhneme i nadále. Chtěla jsem původně napsat až do důchodu, ale protože máme mezi sebou i jednu mladici (vid' Klárko), která nám neustále ve výkazech vylepšuje průměr při vykazování věku v dotaznících, toto si nemohu dovolit napsat. :-) :-) :-)

Tak tedy moje přání je a pevně věřím, že i Vaše, ať nám to spolu šlape stejně dobře jako doposud. A nebo ještě líp!

Zuzana Mastná

***„Někdy v životě potkáš zvláštního člověka – kamaráda.
Někoho, kdo ti změní život pouze tím, že je jenom jeho součástí.
Někoho, kdo tě natolik rozesměje, že nemůžeš přestat.
Někoho, kdo tě přesvědčí, že existují zavřené dveře,
které čekají jen na to, abys je otevřel.
To je věčné přátelství.“***

Dále děkujeme .....

- ✓ **Obci Borovy**
za finanční pomoc, kterou nám ochotně poskytuje, protože bez ní bychom vůbec nemohli existovat
- ✓ **p. Raunerovi**
za sponzorský dar 10.000,-- Kč
- ✓ **p. Prokopovi**
za vánoční sponzorský dar ve výši 5.000,-- Kč
za pravidelné „sponzorské dary“ hladké, polohrubé a hrubé mouky do školní jídelny
- ✓ **p. Janě Hájkové**
za sponzorský dar 1 000,--Kč
- ✓ **Obci Kbel**
za sponzorský dar 900,-- Kč
- ✓ **p. Slachovi**
za sponzorský dar 500,--Kč
- ✓ **rodičům dětí, kteří přispěli finanční částkou na vánoční dárky pro děti**
Herinkovi (1.000,-- Kč), Písařovi (1.000,-- Kč),
Lehockých (500,-- Kč), Hrkalíkovi (500,-- Kč),
Lohrovi (500,-- Kč), Štichovi-Niky (500,-- Kč), Kubíkovi (500,-- Kč),
Červenkoví (400,-- Kč), Bezděkoví (300,--Kč), Klencovi (200,-- Kč),
Janošíkovi (200,-- Kč), Ježkovi (200,-- Kč), Loudovi (200,-- Kč),
Májovi (200,-- Kč), Dietlovi (100,-- Kč)
- ✓ **p. Štichové (Vali), p. Štichové (Niky), p. Kořínkové, p. Beštové, p. Voráčkovi,
p. Kubíkové, p. Sedláčkové, p. Brandové, p. Kantové, p. Májové, p. Bezděkové,
p. Rajšpísovi**
za přebytky ze zahrádky do školní kuchyně
- ✓ **p. Štichové (Vali) a jejich babičce, p. Lohrové, p. Sedláčkové, p. Májové,
p. Brandovi, p. Beštové, p. Hrkalíkové, p. Štichové (Niky), p. Štengloé, p. Lehocké,
p. Písařové, p. Tomanové, p. Janošíkové**
za výrobky na vánoční jarmark
- ✓ **p. Štichové (Vali), p. Lohrové, p. Beštové, p. Tomanové p. Janošíkové, p. Kurcové,
p. Bezděkové, p. Klencové, p. Kubíkové p. Dietlové**
za pečení dobrot na vánoční jarmark
- ✓ **p. Brandovi, p. Rajšpísovi**
za opravy stolků, dřevěných aut, natírání, broušení

- ✓ **p. Štichové (Niky)**
za háčkované myšky pro všechny děti na akci pasování školáků v loňském roce
- ✓ **p. Brandové**
za výtvarný materiál a různé přebytky
- ✓ **p. Bláhové, p. Volfové, p. Sedláčkové**
za hračky pro děti, stavebnice
- ✓ **p. Kurcové**
za čtvrtky, papíry, silikonovou formu s velikonočními motivy
- ✓ **p. Fořtové**
za ozdoby a stuhy
- ✓ **p. Břízové**
za kůže a koženky
- ✓ **p. Májové, p. Klencovi**
za sáčky
- ✓ **p. Loudové**
za upečenou perníkovou chaloupku
- ✓ **p. Sedláčkovi**
za látkové „čertí“ pytle
- ✓ **p. Vizingrovi**
za revize elektrického zařízení, které provádí za „Děkuji“
a za včasný příjezd a opravu, když vypadla v celé školce naší vinou elektřina
- ✓ **p. Čermákovi**
za vzornou údržbu naší školní zahrady
- ✓ **p. Zábranové**
za korkové špunty, samolepky
- ✓ **p. Štichovi (Vali), p. Pechové**
za papíry, tiskopisy a igelity na malování
- ✓ **p. Lehocké**
za puzzle automobilu
- ✓ **p. Kubíkové**
za barevné papíry
- ✓ **p. Štichové (Niky)**
za papíry, kartóny a kartičky

- ✓ **SDH Borovy**
za pomoc při akcích pořádané MŠ ve spolupráci s Obcí Borovy
- ✓ **p. Loudové a Sabince Drugdové**
za jejich návštěvu v mateřské škole v převlecích Mikuláše a čerta
- ✓ **Obecnímu úřadu Příchovice – p. starostce**
za poskytnutí azylu v Kulturním domě Příchovice při naší zimní návštěvě u paní Andrlíkové na jejím krásném Betlému (mohli jsme se všichni v teple najíst, napít a paní učitelky dostaly kafičko)
- ✓ **všem rodičům**
za hygienické potřeby, které přinášejí do mateřské školy na začátku školního roku
za spolupráci při akcích pořádaných v naší školce
za příspěvky na FOND SIDUS
za ojedinělé kostýmy pro děti, které připravují s láskou (doufáme) na akce mateřské školy, které si vymýšlí
za úžasnou spolupráci a za to, že s námi všechny ty naše nápady vydrží a táhnou s námi za jeden provaz
za úžasnou spolupráci

Perličky z naší školky

Ládík Lehocký

„Zuzko, vezmi si časomír a budeme soutěžit“ (stopky)

Sabinka Sedláčková

„Já беру kuličky, abych neměla anglii, Klárko.“ (homeopatika na alergii)

Honzík Bešta

Při skládání puzzlů s předškoláky u stolečku.

„Zuzko, já jsem nepřišel do školky skládat obrázek, já si sem přišel hrát.“

Mikolášek Bezděk

Povídáme si s Vašíkem nad fotkou z ultrazvuku (kterou přinesl do školky), o zatím nenarozeném sourozenci.

Miki jde zrovna kolem a říká: „Jé, to znám, to je ultratón.“

Dominiček Hána

„Zuzko, koukni, tady na obrázku je choroport.“ (koroportev)

Vojtík Brand

Blanka říká Vojtíkovi: „Vojtí, prosím tě přinesl bys mi písek od Libušky na umytí stolečku po tuši? Vojtík jde a po návratu říká Blance: „Libuška není doma.“ (nenašel jí v kuchyni).

Ládík Lehocký

„Libuško, už můžeš, je tam pro tebe připravena slavnostní židle.“
(při oslavě svátku vždy usedáme na oslaveneckou židli).

Honzík Bešta

Při divadelním představení v mateřské škole, kdy pán hraje na kytaru, Honzík povídá:

„Já chtěl taky kytaru, ale babi mi ji zasedla.“

Anička Písařová

„Libuško, mně se trhá kůže.“

Libuška: „Aničko, prosím tě a proč?“

Anička: „No přece proto, že rostu.“

Sabinka Sedláčková

Sedí na koberci, hraje si a prdí.

Klárka povídá: „Sabi, ty tedy střlíš.“

Sabinka: „Že jo, vid', to mi naučil tatí.“

Vojtík Brand

„Klárko, tady u mě na stole stála moucha.“

Klárka: „A tys jí odehnal?“

Vojtík: „Ne, já jí zabil.“

Klárka: „Rukou?“

Vojtík: „Ne, na prdel.“

Filípek Klenc

Hrajeme stolní fotbal. Filípek povídá: „Zuzko, já budu průvodčí.“ (rozhodčí).

Petřík Červenka

„Jdu si přidat, já jsem hamoun.“

Filípek Klenc

„Musím jíst hodně mrkve a pak budu mít zdravý ok.“

Honzík Bešta

Klárka: „Honzíku, ty jsi ostříhanej, vid’?“

Honzík: „Ne, já to mám akorát takhle blbě na placato.“

Maxík Máj

„Jaké je to maso Libuško? Prasatové nebo kuřetové?“

Ládík Lehocký

„Tohle jsou žaludy a ten strom je žaludník.“ (dub)

„A tohle jsou ježenky.“ (jeřabiny)

Eliška Janošíková

„Znám angličt’ovou písničku Umím totiž angličtinově povídat.“

Daník Lohr

„Klárko, počkej ještě s tou pastou. Ten kartáček je zadržlej.“ (zatvrdlý)

Dominiček Hána

„Tohle je sýkorka panikářka.“ (parukářka)

Ládík Lehocký

„Rybí šupinku mám schovanou v peženěnce.“

Při poznávání jiných států a národností

Honzík Bešta: „V Rakousku žijí RAKOUŠČANI.“

Miki: „V Polsku žijí POLSÁCI.“

Daník: „V Maďarsku žijí MAĎARISTI.“

Ládík: „V Bulharsku BULHARŠTANI.“

Maxík Máj

Zuzka: „Tak co Maxíku? Už víte co se narodí?“

Maxík: „Ne, ne, ještě nevíme, co to bude, ale až se to začne hejbat, tak to pak za chvíli vyleze, a já tě to povím.“

Petřík Červenka

„To auto už zase nejede.“

Klárka: „Koupíme nové baterky.“

Petřík: „Ty si to ale nejdeš napsat, radši si to napiš, znáš to.“

Maxík Máj

„Libuško, to dnešní maso je prasový?“

Při poznávání těla

Při poznávání těla ukazuje Zuzka obrázek, na kterém jsou plíce a ptá se: „Co je to?“

Filípek Klenc: „Nádrž.“

Pak ukazuje Zuzka na kotník a říká: „Tohle je ..... ko .... ko ....“

Ládík Lehocký: „Kopyto.“

„A co je tohle?“, ptá se Zuzka a ukazuje na chodidlo.

Vašík Kubík: „To je chodítka.“

Vašík Kubík

„Klárko? Co to bylo? V kuchyni je myš?“

Klárka: „Ne, ne Vašíku, to byla Libuška, s hadrem na koštěti..... vytírá.“

Vašík: „Cože? Ona tam fakt lítá?“

Ládík Lehocký

„Dnes máme k svačině chlebopic.“ (pizza rohlík)

Daník Lohr

Klárka: „Daníku, co ti včera řekla paní doktorka na to červený očičko?“

Daník: „Že si ho nemám mnout, ale hlavně, víš co mi ta doktorka ubrala krve?“

Mikolášek Bezděk

„Já mám rád špagety se sýrem a čepupem.“

Sabinka Sedláčková

„Jsem jako baletka, protože umím piuety.“ (piruety)

paní kuchařka Libuška

“Děti je to dobrota. To je mák smíchaný s cukrovým moučkem.“

A takhle my tady žijem .....

